

тягалка, коя-то завърта колелца-та му.

И. Часовникъ-тъ, мамо, е по чудно и по любопытно нѣщо отъ камъче-то и отъ трендафилъ-тъ.

М. Добръ, испитай сега та виждь, може ли да ти похоратува часовникъ-тъ, или може ли да го научишь нѣщо?

И. Той не може да хоратува, нито азъ можъ да го научиъ нѣщо, така е невъзможно да научиъ и камъкъ-тъ и трендафилъ-тъ.

М. Защо не може часовникъ-тъ да говори или да ся научи нѣщо?

И. А! сега ся усѣтихъ защо не може да говори или да ся научи нѣщо.

М. Коя е причина-та?

И. Защото нѣма уста да говори и уши да слуша.

М. Нѣма ли друга причина?

И. Не знаиъ: ако има друга нѣкоя причина, молиъ ти ся, кажи ми ъ.

М. Начна, чадо, да мръкнува, нека да си влѣземъ вжтрѣ, и послѣ като вечеряме, говори щемъ повече за това. (Влѣзохъ си вжтрѣ, и Иванчо даде на Еленкж цвѣтие-то, кое-то бѣше набралъ за неѣ. Еленка цѣлува брата си, и го благодари, и натопи цвѣтие-то въ еднж чашж).